

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בכורות דף כה:

שער בכור בעל מום¹ שנשר והניחו בחלון (או באיזה מקום), מה דין השער באופנים דלהלן?²

לעקביא בן מהללאל	לבסוף שחטו	לבסוף מת מאליו
לר' חייא בר אבא	מותר בהנאה	לר' יהודה: אסור לר' יוסי: מותר
לחכמים	לר' יהודה: אסור לר' יוסי: מותר	אסור בהנאה

נתערבו בעלי מומים ברוב תמימים, מה הדין בדלהלן?

לר' חייא בר אבא	בדק ולא מצא	בדק ומצא אחד מהם
לר' אסי אמר ר' יוחנן	לר' יהודה: אסור לר' יוסי: מותר ³	מותר - דודאי הוא האיסור ⁴
לר' אסי אמר ר' יוחנן	אסור - דבעל מום להיכן הלך	לר' יהודה: אסור לר' יוסי: מותר

שדה שאבד בה קבר, מה דינה?

לר' מאיר	בדק ולא מצא	חפר ובדק עד שהגיע לסלע, או שהגיע לקרקע בתולה ⁵	התחיל לבדוק ומצא בה קבר
לר' מאיר	לעולם בחזקת טומאה עד שיוודע לך היכן הטומאה	לרבי	טהורה ⁶
לחכמים	עדיין בחזקת טומאה	טהורה	לרשב"ג תיבדק כל השדה

¹ אבל שער בכור תם שנשר אסור לעולם (ולתוס' רק מדרבנן), ולכן כל הנידון רק בשער בכור בעל מום שכבר התירו מומחה (קודם שנשר השער). וסברות המחלוקת, האם חוששים שמא יבוא לשהותו כדי שישור ממנו שער ביתנים, ויש לחוש שבין כך וכך יבוא לידי גיזה ועבודה, ועקביא סובר שאם התירו מומחה לשוחטו אין אדם משהה אותו.

² פ"י, באופנים שלבסוף אין הבכור חי, אולם כל זמן שהבכור חי - שער אסור.

³ ואף שודאי שנתערב בעל מום, י"ל שהיה מום עובר - ועבר המום.

⁴ דאין דרכם של קדשים תמימים שיפלו בהם מום. אכן רב אסי סובר שעכ"פ ר' יהודה אוסר, כיון שדרך הבהמות לנגח אחד את השני, ולכן יתכן שמצא בעל מום אחר - והבעל מום הראשון שנתערב עדיין לא מצאו (כלומר לא נתברר מה היה לו).

⁵ דהיינו קרקע שודאי לא נעבדה, וא"כ ודאי שלא נחפר בה קבר.

⁶ דאני תולה דהוא הקבר שאבד